

ZANIMIVOSTI, REPORTAŽE**ČRMLJA, LOČIČ** / KO RDEČI PETELIN SPREMENI ŽIVLJENJE

V žepu ostalo dvajset tisočakov in mobilni telefon

V občini Trnovska vas so po besedah župana Karla Vurcerja imeli kaj nekaj časa mir pred požari. V roku enega leta pa je zagorelo kar na treh krajih: lani pri Šalamunovih v Bišu, letos pa pri Njivarjevih v Črmlji in pri Groskovih v Ločiču.

Pri Njivarjevih je 11. marca ponoči zgorela stanovanjska hiša. To je bila značilna slovenjgoriška hiša z lesenimi stro-povi, ki so jo ognjeni zublji kljub hitri intervenciji gasilcev iz Biša do tal uničili. S hišo je zgorelo tudi vse premoženje družine Njivar, ki se preživlja s kmetovanjem na majhni, niti 4 hektarje veliki kmetiji, ki zago-

tavlja zgolj minimalna sredstva za preživljanje.

Družina je čez noč ostala brez osnovnega osebnega imetja ter pred neznanskim vprašanjem, kako skoraj iz nič priti zopet do lastne strehe.

Občina je poskrbela za bivalno prikolico ter iz rezervnega sklada namenila sredstva za odstranjevanje ruševin, na pomoč

so priskočile tudi dobrodelne organizacije Rdečega križa ter Karitas, nekatere občine, podjeteja ter krajan občine Trnovska vas z dobrodelnimi prispevki, z lesom in delom.

Obiskali smo Slavico in Štefana Njivarja v Črmlji (hčerka Sabina in sin Sandi sta se odselila, saj v prikolici ni dovolj prostora za vse), da bi videli, kako napreduje gradnja novega doma. Štefan Njivar se je najprej zahvalil vsem, ki so priskočili na pomoč pri reševanju njihovega stanovanjskega problema oziroma pri gradnji nove hiše, pri čemer je posebej izpostavil trgovino Srečka Pukšiča na Destrniku, ki jim je s prevozi, nasveti in ugodnimi plačilnimi pogoji izredno pomagal, ter železokrivca Šikmana iz Maribora, ki jim je podaril železo za drugo ploščo. Stanovanjski objekt je pripravljen za betoniranje zadnje plošče,

Štefan, ki je sicer včasih pomagal pri zidarjih, se je zidanja lotil kar sam, za mnoge stvari pa vendarle potrebuje strokovno pomoč. Počasi že obupuje, saj se boji, da ne bodo uspeli do zime pripraviti vsaj dveh prostorov za bivanje in vsaj enega, kjer bi se lahko gregli. V prikolici namreč ni gretja. Štefan ocenjuje, da bi potrebovali še dva do tri milijone tolarjev, da bi lah-

ko hišo pokrili, usposobili dva prostora in jo zasteklili.

Na srečo so gasilci omejili požar, da ni zgorel hlev, kjer imajo Njivarjevi petnajst plemenskih svinj, in prihodek od odojkov je pravzaprav edini vir dohodka na tej mali kmetiji, to je po Štefanovih besedah okrog milijon letnega prihodka.

Slavica je dejala, da je njeno trenutno gospodinjstvo zelo klavirno. V prikolici lahko skuha kakšno juho, čaj, v glavnem imajo hladno hrano, v štedilniku deluje samo plin. Sicer pa Slavica še sedaj ne more dojeti, da je pri petdesetih letih izgubila vse premoženje, ostal ji je kozarec in možev prstan, zgoreli so tudi vsi dokumenti; možu je ostalo v žepu dvajset tisočakov in mobilni telefon, dokumente pa je imel na srečo v avtu. V hiši je zgorelo petdeset tisoč tolarjev, sinu pa tristo tisoč, ker je nameraval kupiti avto. Slavica upa na kakšen kredit, tudi za nepovratna sredstva so prosili, pa bi po njenih besedah bilo lažje, če bi zgorel hlev. Tudi Slavica izgublja pogum in energijo in se boji zime.

Žal hiša ni bila zavarovana, zato Njivarjevi lahko upajo le še na kakšno pomoč dobrih ljudi, delovnih organizacij, prošnje za pomoč pa je po vsej Sloveniji poslala tudi občina Trnovska

Franc in Ivanka Grosek z vnukoma pred hišo, ki na srečo ni zgorela. Foto: FI

vas. Nekateri so se že odzvali, drugi se še morda bodo.

STRELA UNIČILA GOSPODARSKO POSLOPJE

V Ločiču je pred dvema mesecema zagorelo pri Grosekovih. Strela je udarila v gospodarsko poslopje, zgoreli so pridelki, nekaj svinj se je zadušilo, kravi so rešili. Domači gasilci so uspeli preprečiti požar na stanovanjski hiši, ki je v neposredni bližini hleva. Po besedah Franca Groseka so tudi njim priskočili na pomoč dobri sosedje in krajan, občina Trnovska vas in dobrodelne organizacije. Krajanji so pomagali z lesom, podarili pa so jim tudi svinje.

Gospodarsko poslopje je bilo zavarovano, nekaj sredstev so

od zavarovalnice že dobili in v dveh mesecih jim je uspelo z vsoto pomočjo postaviti nov hlev, ki še sicer ni dokončan, za živali pa je že poskrbljeno.

Človeško življenje je skانو iz radosti in gorja. Povprečen Slovenec dela za to, da si ustvari svoj dom in v njem bolj ali manj srečno živi. Povprečen Slovenec tudi nima privarčevanega toliko denarja, da bi si ob morebitni nesreči, ki mu uniči dom, lahko postavil drugega, zato je tem bolj potrebna solidarnost in pomoč soseske in širše družbene skupnosti in to pomoč za ohranitev eksistence, ne za razkošje ali za nedelo. Pa saj smo s pomočjo in sočutjem že večkrat pokazali, da nam ni vseeno. Naj bo tako tudi v primerih, ki smo jih opisali.

Franc Lačen

Štefan in Slavica Njivar pred bivalno prikolico, ki je od marca njen edini dom